

Posudek oponenta diplomové práce

L. KUBÍČEK, *Trilogie Ježíš Nazaretský Benedikta XVI. z pohledu fundamentální teologie*, Katolická teologická fakulta Univerzity Karlovy v Praze (vedoucí práce ThLic. David Bouma, Th.D.), Praha 2014.

Diplomová práce Ladislava Kubíčka si vytyčuje zajímavý a dobrý cíl: nalézt v trilogii Benedikta XVI. *Ježíš Nazaretský* taková témata, která by měla být zajímavá či využitelná pro fundamentální teologii. Autor se tak zabývá jak papežovým postojem k přínosům a limitům historicko-kritického zkoumání biblického textu (formulovaným v předmluvě k prvnímu dílu trilogie), tak jeho zpracováním jednotlivých biblických témat (v rámci trilogie), což diplomand doplňuje i občasnými citacemi z jiných Ratzingerových děl, a to jak z období jeho pontifikátu tak i před ním.

Co do rozsahu a čistě formálních náležitostí práce splňuje podmínky požadované pro diplomovou práci.

Po jazykové stránce vykazuje ovšem velmi velké slabiny. Autor bohužel dopustil, aby v práci zůstalo až tragické množství gramatických chyb. Zejména v syntaxi – a tyto chyby lze nalézt ve větším množství takřka na každé stránce textu – autor takřka nerespektuje psaní čárek v souvětích, a to jak ve smyslu psaní čárek nadbytečných, tak v jejich vynechávání. V textu se ale vyskytuje i řada dalších gramatických chyb. Také důsledné psaní «Benedikt XVI» místo «Benedikt XVI.» je samozřejmě chybné. Zároveň jsou leckteré autorovy věty jen těžko srozumitelné, a to i díky nejasnému používání cizích slov (např. už v samotném úvodu na str. 11 a 12), některé formulace jsou dokonce fakticky chybné nebo přinejmenším zavádějící (např. na str. 72).

Stejně tak lze upozornit i na slabiny formálního rázu, jako je například nedůsledné používání kurzívy.

Metodu své práce autor definuje jako «induktivně deduktivní analýzu», což pro něj, jak sám uvádí, znamená, že nebude rozlišovat jednotlivé metodologické kroky analýzy, indukce a dedukce (str. 11). Co ale tato metoda v praxi znamená, není z práce příliš zřejmé.

Po obsahové stránce je třeba autora určitě pochválit za velmi pečlivou četbu zvolené trilogie a velmi poctivou snahu ukázat její význam pro fundamentální teologii. Diplomand se v žádném případě nedopouští kompilací a jeho práce je bezpochyby původní. Nicméně zpracování jednotlivých témat je na řadě míst chaotické, leckdy autor jen jednoduše „převypráví“ to, co Benedikt XVI. píše ve své trilogii, a to někdy navíc poněkud nejasně (jako tomu je například v případě vysvětlování Benediktova vztahu k historicko-kritickému zkoumání biblického textu). Zároveň v práci chybí hlubší zpracování některých pro fundamentálně teologickou argumentaci zásadních pasáží, jako jsou například argumenty pro pravdivost Kristova zmrtvýchvstání, z nichž některé papež sám dokonce formuluje jako argumenty vysloveně apologetické.

Tomuto tématu se sice autor věnuje (str. 71-73), nicméně díky zacílení práce by bylo vhodné zpracování podrobnější.

Celkově se tedy jedná o práci, z níž je sice zřejmá poctivá snaha autora dostat vytyčenému cíli – a v této snaze a v dobré volbě základního zpracovávaného textu tkví určitě její dobrý a přínosný potenciál – , ale vzhledem k tomu, že vykazuje některé výše zmíněné závažné nedostatky, domnívám se, že práce ještě vyžaduje přepracování a důkladnou jazykovou korekturu, a proto ji z mého pohledu bohužel nelze, aspoň v tom stavu, jak je nyní předložena, doporučit k obhajobě.

ThLic. Jan Houkal, Th.D.
Brandýs n/L., 11. 06. 2014